

Dosar nr.4502/2/2014
(3188/2014)

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA I PENALĂ

DECIZIA PENALĂ NR.232/R
Ședința publică din data de 19.11.2014

.....

Pe rol se află soluționarea cauzei penale având ca obiect recursurile declarate de către **Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție–Direcția Națională Anticorupție și partea civilă Agenția Națională de Administrare Fiscală** împotriva deciziei penale nr.4A/30.12.2013 pronunțate de către Tribunalul Ilfov–Secția Penală în dosarul nr.4074/1748/2010.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, au răspuns:

- intimatul-inculpat Morad Ahmed, personal, asistat de avocat ales Râșnoveanu Lucian, în baza împuternicirii avocațiale nr.1071836/2014, pe care o depune în ședință,

lipsind

- intimatul-inculpat Kianzad Behrang, pentru care au răspuns avocatul din oficiu substituent al intimatului-inculpat Kianzad Behrang, avocat Giurea Marian, în substituirea avocatului din oficiu Niculescu Răzvan-Gabriel (delegația pentru asistență judiciară obligatorie nr.25212/12.09.2014, aflată la dosarul cauzei) și avocatul ales Niculescu-Borrin Raluca Andreea, în baza împuternicirii avocațiale nr. 1607198/2014, aflată la fila 68 dosar

- apelantul-parte civilă Administrația Națională de Administrare Fiscală-Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București

Procedura de citare este **legal** îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează faptul că la dosar s-a întors dovada de primire a cererii de asistență judiciară internațională în materie penală trimisă instanței judecătorești din Malmo, Suedia pentru a fi remisă citația inculpatului Kianzad Behrang, după care

Se prezintă interpretul de limbă arabă A. R.R. în baza autorizației nr.3438/2000, eliberată de Ministerul Justiției, pe care o depune la dosarul cauzei.

Curtea ia act de încetarea delegației pentru asistență judiciară obligatorie a avocatului din oficiu prin prezentarea avocatului ales al intimatului-inculpat Kianzad Behrang.

Curtea procedează la audierea intimatului-inculpat Kianzad Behrang, prin interpret, declarația acestuia fiind consemnată, citită, semnată și atașată la dosarul cauzei.

Curtea recalifică cauza ca fiind recurs conform dispozițiilor art.12 din Legea nr.255/2010.

Nemaifiind cereri prealabile de formulat, excepții de invocat sau probe de administrat, Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în dezbateri.

Reprezentantul Ministerului Public susține că motivele de recurs al parchetului se referă la art.385⁹ alin.1 pct.17² Cod de procedură penală, respectiv greșita aplicare a legii în materie de evaziune fiscală, care se răsfrânge atât asupra deciziei Tribunalului Ilfov atacate, cât și a sentinței penale a Judecătoriei Cornetu care a fost menținută prin decizie.

În susținerile sale, arată că atât instanța de apel, cât și instanța de fond au apreciat că cei doi inculpați nu au comis cele 2 infracțiuni, întrucât, pe de-o parte nu ar fi desfășurat activități comerciale și, pe de altă parte, că la sediile fictive nu ar fi desfășurat niciun act de comerț.

Un prim argument se referă la faptul că, deși inculpații nu au fost beneficiarii sumelor de bani, totuși în calitatea lor de administratori și asociați au continuat activitatea ilicită inițiată de alte persoane, respectiv Yuksek Sercan, Kestaneypragi Gorkhan și Sayar Orhan, în cauză neavând relevanță faptul că aceste persoane nu sunt cercetate în acest dosar alături de inculpați. De altfel, inculpații au preluat atât activul și pasivul societăților și au continuat activitatea infracțională, așa cum rezultă din probe.

În opinia sa, instanțele de judecată au interpretat greșit dispozițiile Legii nr.241/2005, astfel încât solicită, în temeiul art.385¹⁵ alin.4 pct.4 Cod de procedură penală, **casarea deciziei atacate și rejudecând pe fond, să fie pronunțată o soluție de condamnare pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală**, solicitând și admiterea acțiunii civile formulate de către A.N.A.F., obligarea la plata prejudiciului pentru care s-a constituit parte civilă A.N.A.F. și la plata cheltuielilor judiciare.

În concluzie, arată că legea penală mai favorabilă este reprezentată de legea penală veche, respectiv art.64, 65 vechiul Cod penal în ceea ce privește aplicarea pedepselor accesorii și complementare obligatorii aplicabile legii speciale.

Avocatul ales al intimatului-inculpat Morad Ahmed, având cuvântul, pune concluzii de respingere a recursurilor declarate, menținerea hotărârii atacate ca fiind legală și temeinică. Arată că intimatul-inculpat este nevinovat, singura sa vină fiind de a accepta așa-zisul ajutor pentru obținerea vizei de ședere în România din partea numitului Kianzad Behrang, care s-a dovedit a fi o persoană cu o identitate falsă. În opinia sa, faptele de care este acuzat, dacă ar exista, nu ar putea constitui elementele constitutive ale infracțiunii de

evaziune fiscală, întrucât cumpărarea unei societăți comerciale, chiar cu datorii fiscale, nu intră în sfera legii penale.

Precizează că intimatul-inculpat Morad Ahmed nu a desfășurat nicio activitate comercială în numele celor 2 societăți comerciale, așa cum rezultă și din probele administrate în cauză.

În concluzie, solicită respingerea recursurilor și menținerea hotărârii atacate.

Avocatul ales al intimatului-inculpat Kianzad Behrang, având cuvântul, solicită respingerea recursurilor ca nefondate, în temeiul art.385¹⁵ alin.1 lit.b Cod de procedură penală, menținerea ca legală și temeinică a deciziei penale nr.4A/30.12.2013 a Tribunalului Ilfov. Susține că deși, parchetul invocă nelegalitatea deciziei penale atacate și a sentinței penale pronunțate în fond pe motiv că atât instanța de apel, cât și instanța de fond au stabilit că inculpatul Kianzad Behrang nu este vinovat, totuși, prin rechizitoriu, se reține că acest inculpat nu a desfășurat nicio activitate comercială la societățile comerciale Lonelia Com SRL și Santana Trading SRL.

De altfel, așa cum rezultă chiar adresa nr.4351/13.10.2009 emisă de Ministerul Administrației și Interne-Inspectoratul General al Poliției de Frontieră-fila 1 din rechizitoriu, intimatul-inculpat Kianzad Behrang nu a intrat niciodată pe teritoriul României, aspect care se coroborează cu adresa emisă de către autoritățile suedeze, aflată la fila 5 rechizitoriu, de unde rezultă că nu există nicio informație în ceea ce privește aflarea pe teritoriul țării a inculpatului Kianzad Behrang, și cu adresa nr.A187939/07.03.2013 emisă de poliția din Malmo și documentul de călătorie emis de autoritățile suedeze—fila 439 dosar apel, de unde rezultă că pașaportul a fost folosit de către o persoană neidentificată. Din toate aceste aspecte rezultă culpa autorităților române care nu s-au autosesizat pentru a afla persoana responsabilă de folosirea în fals a pașaportului anulat de către autoritățile suedeze în luna noiembrie 2006, respectiv cu 2 ani înainte de începerea desfășurării activității infracționale.

Așa cum rezultă din proba testimonială, contabilul societății Santana Trading SRL declară că persoana căreia i-a înmânat documentele societății nu este o persoană care are fizionomia inculpatului Kianzad Behrang și care nici măcar nu s-a prezentat astfel, fiind vorba despre numitul Yuksek Sercan. În privința afirmațiilor parchetului conform cărora există posibilitatea ca inculpatul Kianzad Behrang să fi trecut granița României fraudulos, susține că acestea sunt simple supoziții, nedovedite.

În concluzie, solicită respingerea recursurilor ca nefondate și menținerea ca temeinică și legală Decizia penală atacată.

Intimatul-inculpat Morad Ahmed, având **ultimul cuvânt**, arată că este de acord cu susținerile avocatului său, că își menține declarațiile date și nu mai are altceva de declarat.

Curtea reține cauza în pronunțare.

CONSIDERENTE

Deliberând asupra recursului penal de față, reține următoarele:

Prin **sentința penală nr.235 din data de 03.02.2012 pronunțată de Judecătoria Cornetu în dosarul penal nr. 4074/1748/2010** s-a admis cererea formulată de către reprezentantul Ministerului Public cu privire la schimbarea încadrării juridice a faptelor reținute în actul de sesizare a instanței, în sarcina inculpaților MORAD AHMED și KIANZAD BEHRANG.

În baza art. 334 Cod procedură penală s-a dispus schimbarea încadrării juridice a faptelor reținute în sarcina inculpaților MORAD AHMED și KIANZAD BEHRANG din infracțiunile de evaziune fiscală, prev. de art. 9 alin. 1 lit. a din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal și evaziune fiscală, prev. de art. 9 alin. 1 lit. f din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal, cu aplicarea art. 33 lit. a Cod penal în *în* infracțiunile de evaziune fiscală, prev. de art. 9 alin. 1 lit. a și alin. 3 din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal și evaziune fiscală, prev. de art. 9 alin. 1 lit. f și alin. 3 din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal, ambele cu aplicarea art. 33 lit. a Cod penal.

În baza art. 11 pct. 2 lit a Cod procedură penală rap. la art. 10 alin.1 lit. c Cod procedură penală s-a dispus achitarea inculpatului **MORAD AHMED** sub aspectul săvârșirii infracțiunii de evaziune fiscală, prev. de art. 9 alin. 1 lit. a și alin. 3 din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal.

În baza art. 11 pct. 2 lit a Cod procedură penală rap. la art. 10 alin.1 lit. c Cod procedură penală s-a dispus achitarea inculpatului MORAD AHMED sub aspectul săvârșirii infracțiunii de evaziune fiscală, prev. de art. 9 alin. 1 lit. f și alin. 3 din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal.

În baza art. 11 pct. 2 lit. a Cod procedură penală rap. la art. 10 alin.1 lit. c Cod procedură penală s-a dispus achitarea inculpatului **KIANZAD BEHRANG** sub aspectul săvârșirii infracțiunii de evaziune fiscală, prev. de art. 9 alin. 1 lit. a și alin. 3 din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal.

În baza art. 11 pct. 2 lit. a Cod procedură penală rap. la art. 10 alin.1 lit. c Cod procedură penală s-a dispus achitarea inculpatului KIANZAD BEHRANG sub aspectul săvârșirii infracțiunii de evaziune fiscală, prev. de art. 9 alin. 1 lit. f și alin. 3 din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal.

În baza art. 14 Cod procedură penală raportat la art. 346 alin.1 și 3 Cod procedură penală s-a respins acțiunea civilă formulată de Statul Român, prin Agenția Națională de Administrare Fiscală.

*

*

*

În actul de sesizare a instanței procurorul a motivat că inculpații MORAD AHMED și KIANZAD BEHRANG au declarat în mod fictiv sediile

sociale și punctele de lucru ale SC LONELIA COM SRL și SC SANTANA TRADING SRL, au omis să declare sediile secundare ori alte puncte de lucru în scopul vădit de a obține venituri ilicite și au desfășurat activitate comercială în cu totul alte locații ce nu au putut fi stabilite de către organele fiscale și de anchetă, păgubind astfel bugetul general consolidat al statului.

În plus, a arătat că, inculpații MORAD AHMED și KIANZAD BEHRANG au ascuns sursele impozitabile și taxabile, prin nepredarea și evidențierea actelor contabile, în scopul neimpozitării impozitului pe profit și colectării TVA, prin verificări financiare și fiscale din partea organelor în drept ale statului, grevat pe faptul declarării fictive a sediilor sociale ale SC LONELIA COM SRL și SC SANTANA TRADING SRL și ca atare sustragerea de la plata sarcinilor aferente bugetului de stat, aspect care constituie o ascundere a sursei impozabile și taxabile, în sensul disp. art. 9 alin. 1 lit. a din Legea nr. 241/2005.

Prin adoptarea prezumției de nevinovăție ca principiu de bază al procesului penal legiuitorul a urmărit respectarea următoarelor cerințe: vinovăția unei persoane se stabilește în cadrul unui proces cu respectarea garanțiilor procesuale, iar sarcina probei revine organelor judiciare, interpretarea probelor se face în fiecare etapă procesuală, concluziile unui organ judiciar nefiind obligatorii și definitive pentru următoarea fază a procesului penal, hotărârea de condamnare trebuie să se fundamenteze pe probe certe care să dovedească vinovăția unei persoane mai presus de orice dubiu.

Conform art. 66 Cod procedură penală, inculpatul beneficiază de prezumția de nevinovăție și nu este obligat să-și dovedească nevinovăția.

Potrivit art. 6 parag. 2 din Convenția europeană orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită. Acest drept, ca un atribut general al dreptului la un proces echitabil, prev. de art. 6 parag. 1 din Convenție, presupune stabilirea vinovăției inculpatului exclusiv pe baza probelor administrate în cauză, supozițiile și interpretările necoroborate cu mijloace de probă nefiind suficiente.

Activitatea de probațiune trebuie să ne conducă la convingerea dacă infracțiunea cu care au fost sesizate organele de urmărire și instanța de judecată există sau nu; în cazul existenței acesteia, dacă inculpatul este vinovat sau nu de săvârșirea ei, iar dacă este vinovat, care sunt împrejurările care ar putea determina o individualizare corectă a sancțiunii penale ce urmează a fi aplicate inculpatului. În acest sens se înscriu și dispozițiile art. 62 Cod procedură penală, care prevăd că, în vederea aflării adevărului, organul de urmărire și instanța de judecată sunt obligate **să lămurească pricina**, sub toate aspectele, **prin probe**.

.....

Împotriva acestei sentințe au formulat recurs Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – **DNA și partea-civilă** Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală a Finanțelor Publice a

Județului Ilfov, recurs înregistrat pe rolul Curții de Apel București – Secția I Penală la data de 02.08.2012 sub nr. 4074/1748/2010.

Prin decizia penală nr.1657/07.09.2012 a Curții de Apel București Secția I Penală s-a recalificat calea de atac declarată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DNA și partea-civilă Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Ilfov ca fiind apel, s-a admis excepția necompetenței materiale și, în consecință, s-a dispus **declinarea competenței de soluționare a cauzei în favoarea Tribunalului Ilfov.**

Cauza a fost înregistrată pe rolul Tribunalului Ilfov la data de 26.09.2012 sub nr. 4074/1748/2010.

Prin sentința penală nr. 4/A din 30 decembrie 2013 pronunțată în dosarul nr.4074/1748/2010, Tribunalul Ilfov a respins, ca nefondate, apelurile formulate de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție precum și de către partea civilă A.N.A.F.- D.G.F.P. a Jud. Ilfov împotriva sentinței penale nr.235 / 2012 a Judecătoriei Cornetu.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a reținut, în ceea ce privește infracțiunea prev. de art. 9 alin. 1 lit. a din Legea nr. 241/2005, că din ansamblul materialului probatoriu administrat în cauză rezultă fără putință de tăgadă că numitul Yuksek Sercan este cel care a înființat S.C. Lonelia Com S.R.L., a desfășurat activități comerciale în numele acesteia cumpărând și vânzând mărfuri în scopul obținerii unui profit, administrând în drept și în fapt societatea și ascunzând bunurile/sursele impozabile. Aceeași persoană a fost beneficiarul sumelor de bani obținute în urma tranzacțiilor desfășurate în numele societății anterior amintite și singura împuternicită pe singurul cont pe care societatea îl avea deschis începând cu data de 06.03.2008 la Credit Europe Bank – Sucursala Voluntari.

În raport de cele ce preced, s-a apreciat a fi evident că nu se poate reține în sarcina inculpaților săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală prev. de art.9 alin.1 lit.a) din Legea nr.241/2005. În acest context, Tribunalul a constatat că cel care a nesocotit cu intenție obligațiile pe care le avea în calitate de administrator al societății a fost numitul Yuksek Sercan, persoană în sarcina căreia s-ar putea eventual reține săvârșirea infracțiunii anterior menționate.

Pe de altă parte, din probele administrate în cursul urmăririi penale și în faza judecătorești în fond, Tribunalul a reținut că KESTANEYAPRAGI GOKHAN este cel care a înființat S.C. SANTANA TRADING S.R.L., iar SAYAR ORHAN a desfășurat activități comerciale în numele acesteia cumpărând și vânzând mărfuri în scopul obținerii unui profit, administrând în fapt societatea, ascunzând bunurile/sursele impozabile.

În raport de cele ce preced, s-a apreciat a fi evident că nu se poate reține în sarcina inculpaților săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală prev. de art.9 alin.1 lit.a) din Legea nr.241/2005. În acest context, Tribunalul a

constatat că cel care a nesocotit cu intenție obligațiile pe care le avea în calitate de administrator de fapt al societății a fost numitul SAYAR ORHAN, persoană în sarcina căreia s-ar putea eventual reține săvârșirea infracțiunii anterior menționate .

Pentru existența infracțiunii prev. de art. 9 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 241/2005, legea cere ca făptuitorul să săvârșească în mod concret o faptă prin care se urmărește sustragerea de la plata obligațiilor fiscale către bugetul general consolidat al statului pentru activitățile realizate sau bunurile deținute. Or, nu se poate afirma că cei doi inculpați din prezentul dosar ar fi săvârșit infracțiunea de evaziune fiscală prev. de art.9 alin.1 lit.a) din Legea nr.241/2005, dat fiind faptul că aceștia nu au desfășurat nicio activitate comercială în calitate de asociați unici/administratori ai S.C. LONELIA COM S.R.L. și S.C. SANTANA TRADING S.R.L. Acest aspect este de altfel reținut și în cuprinsul actului de sesizare al instanței.

În ceea ce privește infracțiunea prev. de art. 9 alin. 1 lit. f) din Legea nr. 241/2005, Tribunalul a constatat că, anterior preluării administrării societăților de către cei doi inculpați, persoanele care au omis cu intenție să declare sediile secundare ale S.C. Lonelia com S.R.L. și S.C. Santana Trading S.R.L. și au efectuat în numele acestora importuri de mărfuri și vânzări/cumpărări de produse într-un alt loc decât cele declarate organelor fiscale, au fost numiți Yuksek Sercan în calitate de administrator de drept al S.C. Lonelia Com S.R.L. și Sayar Orhan în calitate de administrator de fapt al S.C. Santana Trading S.R.L. În acest sens, din întregul material probatoriu administrat în cauză a rezultat că la sediile principale și secundare ale S.C. Lonelia Com S.R.L. și S.C. Santana Trading S.R.L. societățile nu au desfășurat activități comerciale, precum și faptul că în perioadele 03.04.2008 – 20.06.2008, respectiv 01.05.2008 – 09.06.2008, S.C. Lonelia Com S.R.L. a livrat mărfuri către S.C. Stil Can S.R.L., S.C. Mery Fruct S.R.L., iar S.C. Santana Trading S.R.L. a efectuat, în perioada 07.06.2008 – 28.06.2008, un număr de 407 achiziții de mărfuri intracomunitare pe care le-a valorificat prin intermediul a trei societăți comerciale.

Mai mult, chiar în actul de sesizare s-a reținut că Yuksek Sercan în calitate de asociat unic al S.C. Lonelia Com S.R.L. și Kestaneyapragi Gokhan în calitate de asociat unic al S.C. Santana Trading S.R.L., încă de la înregistrarea și autorizarea societăților comerciale au declarat fictiv sediile sociale și punctele de lucru în scopul vădit de a ascunde activitatea firmelor și a se sustrage de la plata obligațiilor fiscale.

Instanța de apel a mai reținut că prima instanță în mod temeinic a constatat că, deși procurorul a argumentat actul de inculpare în special prin referiri la dispozițiile Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale și art. 82/1991 privind contabilitatea, acesta a omis totuși să analizeze măsura în care inculpații Morad Ahmed și Kianzad Behrang sunt cei care au comis faptele deduse judecății, bazându-se probabil pe concluziile raportului de

constatare întocmit de către specialiști din cadrul Direcției Naționale Anticorupție.

Numai că, răspunderea întemeiată strict pe dispozițiile art.144² din Legea nr.31/1990 privind societățile comerciale (potrivit cărora administratorii sunt răspunzători de îndeplinirea tuturor obligațiilor, conform prevederilor art.72 și art.73 Legea nr.31/1990) și art.1 și art.10, ambele din Legea contabilității nr.82/1991, (care stipulează obligativitatea societăților comerciale de a conduce contabilitatea financiară, răspunderea în pentru aceasta aparținând administratorului sau altei persoane care are obligația gestionării entității respective), este o răspundere administrativă, bazată pe răspunderea civilă delictuală și pe reglementările referitoare la mandat și nu generează răspundere penală decât în situația în care sunt îndeplinite cerințele prevăzute de norma specială încălcată(în prezenta cauză art. 9 alin. 1 lit. a și art. 9 alin. 1 lit. f din Legea nr. 241/2005).

În acest sens sunt și dispozițiile art. 72 din Legea nr. 31/1990 care prevăd că *“obligațiile și răspunderea administratorilor sunt reglementate de dispozițiile referitoare la mandat și de cele special prevăzute în această lege”*.

În fine, Tribunalul a apreciat că simplul fapt al nedeșfășurării de activități comerciale la sediul social declarat conform legii de cele două societăți ce fac obiectul prezentului dosar nu intră în sfera ilicitului penal, pentru atragerea răspunderii penale fiind necesară îndeplinirea cumulativă a elementelor constitutive ale unei din infracțiunile prev. de art. 9 din Legea nr. 241/2005.

Mai mult, astfel cum rezultă din înscrisurile depuse la dosarul cauzei (fila 438-440 vol. II apel), inculpatul KIANZAD BEHRANG nu a fost niciodată în România, iar pașaportul său a fost declarat pierdut și ulterior a fost blocat pe data de 01.11.2006 de către autoritățile suedeze, astfel încât este cu neputință ca acesta să fie autorul infracțiunilor ce fac obiectul prezentului dosar.

Împotriva acestei decizii au declarat recurs, în termen legal, **Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție-Direcția Națională Anticorupție și partea civilă Agenția Națională de Administrare Fiscală**, criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie și solicitând admiterea recursului, casarea celor două hotărâri pronunțate în cauză și rejudecând, în fond, condamnarea inculpaților pentru infracțiunile deduse judecății și admiterea acțiunii civile.

În drept a fost invocat cazul de casare prevăzut de art.385⁹ pct.17² Cod pr.penală.

Analizând decizia recurată prin prisma criticii formulate, respectiv prin prisma cazului de casare invocat, cât și a cazurilor de casare ce ar putea fi invocate din oficiu, Curtea constată că recursurile sunt nefondate.

Fără a intra în analiza soluțiilor instanței de fond și de apel, motivul de casare invocat de parchet și de partea civilă, respectiv greșita aplicare a legii - art.385⁹ pct.17² Cod pr.penală - nu poate conduce la modificarea soluțiilor de

achitare, întrucât aceasta ar presupune reanalizarea probelor și a situației de fapt și nu a dispozițiilor legale aplicabile în speță.

Altfel spus, recursul fiind o cale de atac restrânsă la motive de nelegalitate ale unei hotărâri și nu la motive de netemeinicie a acesteia, nu permite în cadrul cazului de casare invocat aprecierea netemeinicii hotărârii cu argumentarea aplicării greșite a prevederilor legale. În concluzie, recursul reglementat strict la motive de nelegalitate trebuie să se limiteze la analiza acestora.

Pentru aceste considerente Curtea, constatând că nu există vreun motiv de nelegalitate a hotărârilor, nici prin prisma cazurilor de casare ce ar putea fi invocate din oficiu, în temeiul art.385¹⁵ pct.1 lit.b Cod pr.penală, va respinge, ca nefondate, recursurile formulate de Parchetul de pe lângă ÎCCJ-DNA și partea civilă A.N.A.F. împotriva deciziei penale nr.4/30.12.2013, pronunțată de Tribunalul Ilfov, soluție în raport de care apelanta parte civilă va fi obligată la plata cheltuielilor judiciare către stat.

CONSIDERENTE

În temeiul art.385¹⁵ pct.1 lit.b Cod procedură penală **respinge, ca nefondate, recursurile formulate de Parchetul de pe lângă ÎCCJ-DNA și partea civilă A.N.A.F.** împotriva deciziei penale nr.4/30.12.2013, pronunțată de Tribunalul Ilfov.

În baza art.192 alin.3 Cod pr.penală cheltuielile judiciare în recursul parchetului rămân în sarcina statului.

În temeiul art.192 alin.2 Cod pr.penală obligă pe recurenta-parte civilă la plata sumei de 200 lei cheltuieli judiciare către stat.

Onorariul parțial al apărătorului din oficiu pentru inculpatul Kianzad Behrang în sumă de 50 lei se suportă din fondul Ministerului Justiției.

Onorariul interpretului de limbă arabă, în echivalentul a 3 ore, se suportă din fondul Ministerului Justiției.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 19 noiembrie 2014.